

Primjena Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom

Budući da je s 1. travnja krenula druga faza fiskalizacije, a da 1. srpnja počinje treća i završna faza ulaska u fiskalizaciju za sve obveznike fiskalizacije, autor je u ovom članku objedinio najčešća pitanja obveznika i dao odgovore na određene nedoumice.

1. Jesu li obveznici koji obavljaju djelatnosti slobodnih zanimanja obveznici fiskalizacije od 1. travnja 2013. bez obzira jesu li obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit?

U čl. 37. *Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom* (Narodne novine, broj 133/12) naglasak je na djelatnostima koje su navedene tim člankom pa su prema tome obveznici koji obavljaju te djelatnosti obveznici fiskalizacije od 1. travnja 2013. bez obzira na činjenicu jesu li obveznici poreza na dohodak ili poreza na dobit. Međutim, djelatnostima slobodnih zanimanja smatraju se profesionalne djelatnosti fizičkih osoba koje su po toj osnovi obvezno osigurane prema propisima koji uređuju obvezna osiguranja, odnosno djelatnosti fizičkih osoba kojima su to osnovne djelatnosti i koje su po toj osnovi upisane u registar poreznih obveznika poreza na dohodak, pa bi prema tome pravne osobe koje obavljaju djelatnosti slobodnih zanimanja bili obveznici fiskalizacije od 1. srpnja 2013.

2. Prema Zakonu o fiskalizaciji računi za predujam i storno računi za predujam tvore niz zajedno s ostalim računima za izvršene usluge ili prodanu robu - zanima nas knjiženje u knjigama izlaznih odnosno ulaznih računa - koristimo li i dalje knjige predujmova ili u knjigu IRA knjižimo i račune za predujam?

Stupanjem na snagu *Zakona o fiskalizaciji* nije došlo do promjene u načinu knjiženja u knjigama izlaznih odnosno ulaznih računa.

Predmetna tematika je regulirana *Pravilnikom o porezu na dodanu vrijednost*² i, postupajući sukladno navede-

nom propisu, predujmovi se i dalje evidentiraju u knjizi predujmova bez obzira na tretiranje istih u fiskalizaciji.

3. Naša podružnica je veleprodaja i nema naplate računa gotovinom i karticama te spadamo u obveznike koji moraju samo prilagoditi sadržaj računa, donijeti interni akt i istaknuti upozoravajuću naljepnicu. Prema Zakonu, rok za primjenu fiskalizacije za nas je 1. srpanj 2013. Treba li sa pravilima o slijednostima numeričkih brojeva računa početi od 1. siječnja tj. da li smo već trebali prilagoditi sadržaj računa od 1. siječnja ili s tim počinjemo 1. srpnja 2013. kada nam je i određen rok za primjenu fiskalizacije?

Obveznici fiskalizacije koji počinju s fiskalizacijom u drugoj fazi ili trećoj fazi, odnosno od 1. travnja 2013. ili 1. srpnja 2013. obvezni su izvršiti prilagodbe fiskalizaciji od toga datuma, dok se odredbe iz čl. 28. i 29. *Zakona o fiskalizaciji* primjenjuju na sve obveznike fiskalizacije od 1. siječnja 2013. godine.

Obzirom da je čl. 11. st. 3. *Zakona* propisano da neprekinuti numerički redoslijed svake kalendarske godine kreće od broja 1 do broja n, po svakom poslovnom prostoru, odnosno po naplatnom uređaju u poslovnom prostoru, obveznici tako prilagođavaju brojače i slijednost računa i u novoj kalendarskoj godini kreću s brojem 1.

Tumačeći te odredbe *Zakona o fiskalizaciji* možemo reći da je intencija bila da se obveznike fiskalizacije primora na kontinuitet u numeričkom redoslijedu računa, odnosno da u kalendarskoj godini numerički slijed kreće od 1 do n. Također, cilj je bio da se u broju računa slijednost poveže s poslovnim prostorom odnosno naplatnim uređajem obveznika fiskalizacije, za što zakonska obveza postoji od datuma ulaska u obvezu fiskalizacije (ovisno o fazi fiskalizacije).

¹ Stavovi izneseni u ovom članku nisu nužno i stavovi institucije u kojoj je autor zaposlen.

² Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (Nar. nov., br. 149/09 - 64/12)

U nastavku se navode tri primjera koji obuhvaćaju većinu postupanja u praksi i koja slijede gore objašnjenu logiku.

1. Obveznik fiskalizacije se u potpunosti prilagodio fiskalizaciji od 1. 1., bez obzira na fazu ulaska u obvezu fiskalizacije.

Primjer: Obveznik „A“ je izvršio sve potrebne radnje od 1. 1., no ne provodi fiskalizaciju izdavanja računa jer obveza počinje od 1. 4. Došao je do broja 500/1/1 i 1. 4., kada započinje s fiskalizacijom izdavanja računa, nastavlja slijednost te mu je prvi fiskalizirani račun 501/1/1 koji s 1. 4. ima i elemente JIR i ZKI.

2. Obveznik fiskalizacije ima obvezu fiskalizacije u drugoj fazi i nije se prilagodio fiskalizaciji od 1. 1. nego od 1. 4.

Primjer: Obveznici „B“ i „C“ su registrirani za trgovačku djelatnost i počinju s fiskalizacijom od 1. 4. Do sada je kod obveznika „B“ logika bila da svaki dan kreće od broja 1, a obveznika „C“ da u kalendarskoj godini kreće od 1000, pa mu broj računa glasi primjerice 1000/2013. I jedan i drugi obveznik moraju promijeniti dosadašnju logiku svog numeriranja slijednosti i početi od broja 1 do n s datumom obveze fiskalizacije, te sa trodijelnim brojem računa, primjerice 1/1/1.

3. Obveznik fiskalizacije ima obvezu fiskalizacije u drugoj fazi, nije se prilagodio fiskalizaciji, ali slijedi logiku propisanu Zakonom.

Primjer: Obveznik „D“ počinje s fiskalizacijom od 1. 4., no njegova logika numeriranja slijedi logiku propisanu Zakonom, a to je da kreće od broja 1 i završava s brojem n u kalendarskoj godini. Primjerice, obveznik „D“ ima broj računa 1/2013, a do 1. 4. je izdavao račune do broja 360/2013. S 1. 4. kreće s računom prilagođenim fiskalizaciji i s trodijelnim brojem računa koji nastavlja slijednost, ali u drugačijoj formi broja računa, recimo 361/1/1.

Pravna osoba, uz pružanje ugostiteljske usluge, ima i mjenjačnicu te je obveznik fiskalizacije od 1. 1. 2013. Porezni obveznik pri kupnji i prodaji deviza izdaje potvrdu o otkupu ili prodaji deviza i izdaje račun. Kod kupnje deviza porezni obveznik na računu iskazuje npr. „za isplatu 300,00 kn“. Nadzorom evidentiranja računa kod Porezne uprave na aplikaciji OIB - fiskalizacija, ukucavanjem JIR-a, u polju za iznos upisan je iznos od 300,00 kn (kako je iskazan i na računu) i dolazi poruka da račun nije evidentiran u Poreznoj upravi.

Međutim, ako se kod provjere upisuje u polje iznos računa s minusom (npr. -300,00 kn) tada dolazi poruka da je račun evidentiran u Poreznoj upravi

i pri tome broj računa, JIR, ZKI odgovara iskazanim na računu, a u stavci ukupan iznos računa evidentiran je iznos od -300,00 kn.

Objašnjenje poreznog obveznika i programera je u tome da se kod kupnje deviza iz blagajne isplaćuje gotovina (novac u kn) i s tog osnova se iznos računa označava s minus, dok se kod prodaje deviza gotovina prima u blagajnu i iznos računa označava se s plus.

Međutim, kod računa za kupnju deviza minus nije označen na računu koji je porezni obveznik izdao stranci, a račun je u Poreznoj upravi evidentiran s minusom (-300,00 kn).

Je li to ispravan način izdavanja računa kod kupnje deviza (300,00 kn) odnosno da li je račun ispravno evidentiran kod Porezne uprave (-300,00 kn)?

U ovom se slučaju radi o neispravnom izdavanju računa. Obveznik fiskalizacije ne smije iznos sa predznakom „minus“, koji je u XML poruci poslao na ovjeru u PU, na fizičkom računu ispisivati u „plusu“, odnosno u pozitivnom iznosu.

Prema tehničkoj specifikaciji predviđeno je slanje poruke o kunskom iznosu na računu koji može imati različite predznake, ovisno je li, kao u ovom slučaju, riječ o potvrdi o otkupu, ili potvrdi o prodaji. Sukladno navedenom, ovisno o tomu je li riječ o kupnji ili prodaji deviza obveznik će slati podatke u negativnom ili pozitivnom iznosu. Prema tome, ovlašteni mjenjač je obvezan i na fizičkom računu ispisati iznos s predznakom kojega je u XML poruci elektroničkim putem poslao u Poreznu upravu.

Došlo je do kvara računala, računalo je osposobljeno 13. 2. 2013. u popodnevnim satima, ali nismo još dobili zadnji izdani račun kako bi mogli nastaviti s nizom računa. Zadnji račun na izvještaju od 8. 2. 2013. je 002229. Isto tako potreban nam je izvještaj prodanih artikala za 9. 2. 2013. s prometom, PDV-om, porezom na potrošnju za razdoblje 1. 2. - 9. 2. 2013.

U slučaju gubitka podataka na naplatnom uređaju obveznik fiskalizacije treba zatvoriti naplatni uređaj i u tekućoj kalendarskoj godini s tog naplatnog uređaja odnosno s tom oznakom naplatnog uređaja više ne smije izdavati račune. Obveznik treba otvoriti novu oznaku naplatnog uređaja s kojeg se izdaju računi u skladu sa Zakonom i postavljenim pravilima.

Npr. ako je prije kvara broj računa imao oblik 1500/100/1 onda bi račun nakon ispravka kvara i otvaranja nove oznake naplatnog uređaja mogao imati oblik 1/100/2 i slijednost računa bi uredno mogla početi s brojem 1 budući je riječ o novom naplatnom uređaju. Naravno, treba voditi računa o tome je li slijednost računa definirana na razini poslovnog prostora

ra ili naplatnog uređaja.

Kvar blagajne, gubitak podataka i otvaranje nove oznake naplatnog uređaja potrebno je dokumentirati u Internom aktu.

Što se tiče naknadnog uvida u podatke poslane Poreznoj upravi isti nije predviđen.

Savjetujemo da pogledate dodatno odgovore na pitanja 12. i 13. u dokumentu „Fiskalizacija HGK (FAQ)“ s linka u nastavku: <http://www.porezna-uprava.hr/fiskalizacija/dokumenti/Fiskalizacija%20HGK-FAQ-20121109.pdf>

Greškom u programu za registar blagajnu neki su računi fiskalizirani s krivim podacima. Podatak za datum i vrijeme koji se koristi za izračun ZKI nije pohranjen u bazi. Kako se ovo može popraviti nakon što otklonimo grešku u programu? Može li se naknadno još jednom fiskalizirati ispravljeni računi?

Neispravi račun je potrebno pojedinačno stornirati i izraditi novi poštujući pravilo slijednosti računa. Prema Zakonu o fiskalizaciji sve obveze propisane za izdavanje računa na odgovarajući način primjenjuju se i kod izdavanja računa za storniranje računa. Kod storniranja računa iznos koji se prijavljuje može biti suprotnog predznaka tj. moguće je provesti postupak fiskalizacije i po računima s iskazanim negativnim predznakom. Kod storno računa svi iznosi mogu biti suprotnog predznaka u odnosu na originalni račun tako da u konačnici suma svih iznosa ta dva računa daje 0,00.

Na terenu se traži ispis vremena u formatu HH:MM:SS, a ne u formatu HH:MM. Što je ispravno?

Člankom 9. Zakona o fiskalizaciji propisano je da su obvezni elementi računa za vrijeme: sati i minuta. Prema tome, sekunde nije obavezno navoditi na računu koji se izdaje kupcu.

Postoji li način da nam se odobri veći blagajnički maksimum od propisanog, te što, gdje i kako je potrebno napraviti da bi nam se takav zahtjev uspješno riješio?

Visina blagajničkog maksimuma određuje se u skladu s kategorizacijom veličine poduzetnika. Pa tako Zakon, u svrhu utvrđivanja visine blagajničkog maksimuma, razlikuje mikro, male i srednje subjekte malog gospodarstva sukladno kategorizaciji poduzetnika prema Zakonu o poticanju razvoja malog gospodarstva³, obveznike fiskalizacije koji prelaze mjerila koja određuju malo gospodarstvo, obveznike fiskalizacije

koji obavljaju mjenjačku djelatnost i fizičke osobe.

Člankom 29. st. 2. Zakona je propisano da temeljem gore navedene kategorizacije, obveznik fiskalizacije može odrediti blagajnički maksimum najviše u iznosu od:

- mikro subjekt i fizičke osobe 10.000,00 kuna
- mali subjekt 30.000,00 kuna
- srednji subjekt 50.000,00 kuna.

Stavkom 3. istog članka je propisano da se blagajnički maksimum iz stavka 2. navedenog članka određuje za obveznike kao cjelinu, a u okviru tog iznosa obveznik fiskalizacije može odrediti blagajnički maksimum svojim organizacijskim dijelovima.

U tom slučaju blagajnički maksimum obveznika fiskalizacije ovisi o broju organizacijskih dijelova - poslovnih prostora u kojima se ta djelatnost obavlja.

Što se za potrebe fiskalizacije smatra poslovnim prostorom u potpunosti je prepušteno obveznicima fiskalizacije, a što obveznik fiskalizacije smatra poslovnim prostorom treba biti jasno propisano internim aktom.

Prema čl. 2. točki 6. Zakona, poslovnim prostorom se smatra svaki zatvoreni ili otvoreni prostor, ali i svako pokretno mjesto (kombi i dostavna vozila) koje služi za obavljanje djelatnosti isporuke dobara te obavljanje usluga. Za potrebe provedbe fiskalizacije zasebnim poslovnim prostorom može se smatrati dio ili više dijelova jednog poslovnog prostora u kojima se obavlja različita djelatnost.

Visina blagajničkog maksimuma određuje se internim aktom kojim se određuje što se glede utvrđivanja blagajničkog maksimuma smatra poslovnim prostorom, primjerice naplatni uređaj, što znači da se visina blagajničkog maksimuma može odrediti po naplatnom uređaju u iznosu do 10.000,00 kuna.

Napominjemo kako Ministarstvo financija, Porezna uprava ne može po slobodnoj ocjeni ili na prijedlog poreznog obveznika postupati suprotno odredbama Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom.

OPG je dobio rješenje Ureda državne uprave za pružanje ugostiteljskih usluga u vlastitom sećlajčkom domaćinstvu – Izletište, i to: priprema i slu-živanje toplih i hladnih jela, pića i napitaka iz preteži-to vlastite proizvodnje te sobe. Početkom 2012. smo ušli u sustav PDV-a, no obzirom da se poslovanje ne odvija svakodnevno i kontinuirano već povremeno i po najavama gostiju, s početkom 2013. OPG namjera-va izaći iz sustava PDV-a. Jesmo li obveznici provedbe Zakona o fiskalizaciji? Napominjemo da se djelatnost obavlja povremeno, sukladno najavama gostiju, i do sada su računi za obavljene usluge ispostavljeni ruč-no, ispisani na odgovarajućim obrascima.

³ Zakon o poticanju razvoja malog gospodarstva (Nar. nov., br. 29/02 - 53/12)

Ako nismo obveznici uvođenja fiskalne blagajne, je li potrebno potvrditi račune u Poreznoj upravi?

Prema *Zakonu o fiskalizaciji*, obveznici fiskalizacije su: **fizičke osobe obveznici poreza na dohodak od samostalne djelatnosti i pravne i fizičke osobe obveznici poreza na dobit**, za sve djelatnosti koje obavlja ju osim za djelatnosti:

- izuzete od obveze izdavanja računa te
- izuzete od obveze fiskalizacije,

Svi obveznici fiskalizacije za potrebe fiskalizacije moraju prilagoditi sadržaj računa te način numeriranja broja računa, donijeti interni akt o poslovnica s opisom (poslovnica, adresa, oznaka radnog dana i radnog vremena te načina numeriranja brojeva) te istaknuti upozoravajuću naljepnicu.

Od ovih obveznika fiskalizacije samo oni koji naplaćuju račune sredstvima koja se smatraju gotovinom, provode i fiskalizaciju izdavanja računa na način da izdaju račune putem prilagođenih naplatnih uređaja, kako bi se računi ovjerili u PU, te istim putem šalju i poruke o poslovnica.

Dakle, prema navodima u upitu porezni obveznik je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti prema *Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti* i obveznik je fiskalizacije od 1. siječnja 2013. te prema *Zakonu* treba prilagoditi sadržaj računa, način numeriranja broja računa, donijeti interni akt o poslovnica s opisom (poslovnica, adresa, oznaka radnog dana i radnog vremena te načina numeriranja brojeva), te istaknuti upozoravajuću naljepnicu, dok će postupak fiskalizacije izdavanja računa provoditi putem fiskalizaciji prilagođenog naplatnog uređaja.

Konobar koji radi u ugostiteljskom prostoru (cafe bar) na računu mora biti naveden imenom i prezimenom. Mora li se uz ime konobara tj. operatera kase ispisivati i njegov OIB?

Osoba koja je izdala račun, na računu može biti iskazana putem OIB-a ili oznakom (ako se na računu navodi oznaka osobe koja je izdala račun tada su internom aktu treba propisati veza između oznaka osoba i njihovih OIB-a). Ako račun izdaje samoposlužna blagajna ili račun izdaje osoba koja nije zaposlenik izdavatelja računa, tada se kao oznaka osobe koja je izdala račun upisuje OIB izdavatelja.

Turistička smo agencija koja tijekom zimskih mjeseci prima predujmove za smještaj turista. Predujmove naplaćujemo uplatama na žiro-račun i karticama. Za te predujmove izdajemo račune za predujam, pa ih po dolasku gostiju storniramo, te izdajemo redovni račun.

Radi ažurnijeg vođenja poslovanja, htjeli smo te račune za predujam odvojiti, kao posebni poslovni prostor npr internet prodaja za primljene predujmove. Da li postoje kakve zakonske zapreke?

Napomenuto nam je da će se u budućnosti računi moći računati stornirati u određenom roku (48 h - 7 dana), a nakon toga uz određeni zapisnik.

Ima li kakvih vremenskih ograničenja kod storniranja računa ili računa za predujam?

Slijednost računa određuje se internim aktom unutar poslovnog prostora. Tako poslovni prostor može imati jednu slijednost, ili se ona može utvrditi po naplatnom uređaju u poslovnom prostoru, ali dozvoljena slijednost je i **po vrsti dokumenta na naplatnom uređaju**.

Naplatni uređaj može biti vrsta dokumenta pa će tako, primjerice, dokument „IZLAZNA FAKTURA VELEPRODAJE“ imati oznaku naplatnog uređaja 1, a „Internet PRODAJA ZA PRIMLJENE PREDUJMOVE“ imati oznaku naplatnog uređaja 2. Ako se koristi samo za jednu vrstu dokumenta, kao izlazni račun ovaj će broj uvijek biti 1 i potrebno ga je definirati u vrsti dokumenta kao dokument 1. Sve ove oznake definiraju se u Internom aktu i one su proizvoljne.

Što se tiče predujmova, nema vremenskog ograničenja, a u smislu odredbi *Zakona o porezu na dodanu vrijednost* za primljeni predujam porezni obveznik mora ispostaviti račun za predujam, za koji se u smislu odredbi *Zakona o fiskalizaciji*, mora provesti postupak fiskalizacije, ako je naplaćen sredstvima koja se smatraju gotovinom (novčanice, čekovi, kartice). Nakon obavljene isporuke porezni obveznik treba, sukladno *Zakonu o porezu na dodanu vrijednost*, ispostaviti račun u kojem zaračunava cjelokupnu isporuku dobra odnosno obavljenju uslugu, a račun za predujam se poništava (stornira). Kako se u smislu čl. 24 *Zakona o fiskalizaciji* sve obveze propisane za izdavanje računa odgovarajuće primjenjuju i za storniranje računa (sadržaj, broj), to znači da treba fiskalizirati (i knjigovodstveno evidentirati) sva 3 dokumenta: račun za predujam, račun za storniranje računa predujma (s negativnim iznosima) te novi račun za isporuku dobra odnosno obavljenju uslugu. Pritom svaki dokument ima svoj (novi) redni broj računa, sukladno pravilima slijednosti utvrđenim internim aktom.

Kada putničke agencije počinju s fiskalizacijom?

Putničke agencije bi prema *Zakonu o fiskalizaciji* bile obveznici fiskalizacije od 1. srpnja 2013. ako je riječ o obrtu i s obrtima izjednačenim djelatnostima ili trgovačkom društvu obvezniku poreza na dobit.

Djelatnostima slobodnih zanimanja, kojima se smatraju i djelatnosti turističkih djelatnika, smatraju se profesionalne djelatnosti fizičkih osoba koje su po toj osnovi obvezno osigurane prema propisima koji uređuju obvezna osiguranja, odnosno djelatnosti fizičkih osoba kojima su to osnovne djelatnosti i koje su po toj osnovi upisane u registar poreznih obveznika poreza na dohodak. Djelatnosti slobodnih zanimanja s fiskalizacijom su počele 1. travnja 2013.

Molimo pojašnjenje čl. 5. toč. 1. Zakona vezano uz putničke i izletničke karte.

Obveznikom fiskalizacije ne smatra se porezni obveznik za ostvareni promet u djelatnosti prodaje karata ili žetona u putničkom prometu, no čl. 5. toč. 1. Zakona o fiskalizaciji nisu propisana institucionalna izuzeća, već samo izuzeća za pojedine djelatnosti. Ovo izuzeće se odnosi na djelatnost prodaje karata u putničkom prometu bez obzira na to kupuju li se karte u prijevoznom sredstvu ili u uredima/šalterima na stanicama prijevoznika, kao i na sve vrste karata u putničkom prometu, uključujući i prodaju mjesečnih, godišnjih ili učeničkih karata.

No, čl. 7. Zakona propisano je da ako obveznik fiskalizacije ostvaruje promet od različitih djelatnosti, izuzet je od obveze fiskalizacije samo za djelatnosti taksativno propisane člankom 5. Zakona. Tako, ako se na istom računu uz prodaju karte zaračunava i prodaja nekog drugog dobra ili pružanje druge usluge, tada račun podliježe fiskalizaciji ili se mora razdvojiti na izuzetu djelatnost i one koje to nisu. Npr. na računu su iskazane: prodaja karte (što ne podliježe obvezi fiskalizacije) i neka druga usluga (što podliježe obvezi), što znači da ili će se cijeli račun fiskalizirati ili će se izdati dva odvojena računa.

Bitno je naglasiti da se u izuzeće od fiskalizacije karata u putničkom prometu, uključujući i prodaju mjesečnih, godišnjih ili učeničkih karata ne može ubrojiti prodaja karata kod izleta, primjerice izleta brodom. Svrha putničkog prijevoza je prijevoz putnika od polazišta do odredišta, što nije slučaj kod navedenog primjera izleta.

Povremeni prijevoz putnika koji kao sastavni dio turističke ponude (izletničkog programa, turističkog paket-aranžmana, transfera putnika) organiziraju pravne i fizičke osobe sukladno propisima kojima se uređuje turistička djelatnost je samo dio unaprijed određene cjeline, koja se kao takva nudi na tržištu, i koja se ne može razdvojiti na zasebne usluge od kojih jedna ne bi podlijegala fiskalizaciji. Stoga je potrebno fiskalizirati račun izdan za uslugu u kojoj je usluga prijevoza samo jedan dio turističke ponude. Što se tiče taksi prijevoza i prijevoza djelatnika pravnih

i fizičkih osoba za njihove potrebe kojeg obavljaju pravne i fizičke osobe registrirane za tu djelatnost, od fiskalizacije su izuzete putničke karte koje su numerirane i kod kojih je unaprijed poznata cijena prijevoza.

Ako putnička agencija radi „u tuđe ime i za tuđi račun“, kako odnosno tko treba fiskalizirati račun prema Zakonu o fiskalizaciji?

Obveznici fiskalizacije moraju fiskalizirati sve račune koji su naplaćeni sredstvima koja se smatraju gotovinom (novčanice, kartice, čekovi). Građani – iznajmljivači postelja, soba i apartmana, nisu obveznici fiskalizacije pa računi koje građani – iznajmljivači samostalno izdaju gostima ili koje u njihovo ime i za njihov račun izdaju turističke agencije ne podliježu obvezi fiskalizacije. U ovom slučaju agencija je dužna fiskalizirati samo svoj račun za proviziju koju ispostavlja građaninu – iznajmljivaču, a koja je naplaćena u gotovini.

Međutim, ako agencija izdaje račun gostu u ime i za račun drugog obveznika fiskalizacije (nalogodavatelja) isti podliježe obvezi fiskalizacije s OIB-om nalogodavatelja (i potpisuje se njegovim digitalnim certifikatom), a u polju OIB operatera naplatnog uređaja također se navodi OIB nalogodavatelja. Dakle, zastupnik koji izdaje i fiskalizira račune u ime nalogodavatelja smatra se njegovim poslovnim prostorom s vlastitim brojačem računa, pri čemu oznaka tog poslovnog prostora mora biti označena na isti način kao što će se navoditi i u samom računu koji će izdavati i fiskalizirati zastupnik u njegovo ime. Podatke o tom poslovnom prostoru obveznik fiskalizacije-nalogodavatelj mora dostaviti Poreznoj upravi.

U smislu Zakona svaki obveznik fiskalizacije, pa tako i agencija, je dužna donijeti interni akt o poslovnim prostorima u kojem će utvrditi sve svoje poslovne prostore u kojima obavlja djelatnost po lokacijama i adresi, te im dodijeliti oznake koje će se na isti način navoditi na računima. Primjeri internog akta mogu se preuzeti na Internet stranici Porezne uprave: www.porezna-uprava.hr/fiskalizacija.

Dakle, račun za prodanu robu ili izvršenu uslugu koju nalogoprimac izdaje u tuđe ime i za tuđi račun (za nalogodavca), izdaje se i fiskalizira s OIB-om obveznika fiskalizacije – nalogodavca, a u polju OIB operatera na naplatnom uređaju također se navodi OIB nalogodavca, ukoliko se na računu iskazuju druge usluge ili provizija. Na računu koji nalogoprimac izdaje za svoju proviziju, ako je naplaćena u gotovini, iskazuje svoj OIB, a u polje operatera naplatnog uređaja iskazuje OIB svojeg zaposlenika koji je izdao i fiskalizirao taj račun.

Turistička smo agencija koja se bavi posredovanjem u prodaji izleta – uvijek se prodaje tuđi izlet.

U uputama MF je dano objašnjenje kako bi pri prodaji izleta trebali izdavati račun s podacima organizatora izleta tj. putem njegovog certifikata. Međutim, kako radimo s više organizatora izleta (cca 15), u naše računalo bi trebali implementirati puno certifikata, što znači i jači softver koji sve to može podržavati, što iziskuje dodatne troškove kojih je do sada bilo dosta upravo iz razloga fiskalizacije. Molim komentar.

Naše pitanje je:

a) Da li možemo prodavati “tuđi” izlet u svoje ime i za svoj račun?

Što bi značilo izdati gostu naš račun (gotovinski) tj. račun na naše ime i s našim podacima koji je fiskaliziran te popratno uz taj račun i izletničku kartu organizatora izleta?

Shodno tome zanima nas tijekom kolanja popratne dokumentacije (faktura agencije organizatora i faktura prodavatelja).

b) Da li možemo prodavati “tuđi” izlet u svoje ime i za tuđi račun (komisiona prodaja)?

Što bi značilo izdati gostu naš račun (gotovinski) tj. račun na naše ime i s našim podacima koji je fiskaliziran te popratno uz taj račun i izletničku kartu organizatora izleta?

Što se tiče digitalnih certifikata, tehnički gledano ne postoji nikakva zapreka za korištenje više različitih certifikata za fiskalizaciju od više različitih obveznika na jednom računalu. U domeni je proizvođača softvera način na koji će implementirati aplikativno rješenje na strani obveznika, a koje može koristiti više različitih certifikata za fiskalizaciju.

Postupak fiskalizacije je određen poslovnim modelom, a ne obratno. Prema tome, prodaja u svoje ime i za svoj račun, odnosno prodaja u svoje ime i za tuđi račun (komisiona prodaja), koja je ugovorno uređena i kao takva moguća, zahtijeva prilagodbu postupka fiskalizacije poslovnom modelu pa će, shodno tome, prodaja u tuđe ime i za tuđi račun zahtijevati digitalni certifikat (potpis) nalogodavatelja, a prodaja u svoje ime - digitalni potpis nalogoprimca. Ugovorni model između nalogodavca i nalogoprimca je potrebno priložiti internom aktu, koji se predložuje za potrebe nadzora.

Da li se prema Zakonu o fiskalizaciji plaćanje putem payment gateway-a smatra gotovinskim plaćanjem? Naime, Zakon po definiciji kartično plaćanje smatra gotovinskim plaćanjem s jedne strane, a plaćanje na račun ne smatra gotovinskim

plaćanjem. Kako se na dolje opisan način vidi da gost iz inozemstva uplaćuje putem kartice na način da uplaćeni iznos stiže na račun naše tvrtke putem Banke „A“ i operatera „B“ (koji su na ovaj način posrednici između gosta i nas) smatramo da ovaj način plaćanja nije uzet u obzir pri definiranju gotovinskog plaćanja. Tek kada banka zaprimi novac i uzme svoju proviziju za svaku pojedinačnu transakciju prosljeđuje je na naš račun s R1 računom te izvodi dva puta mjesečno.

Payment Gateway je sustav koji vlasnicima internet trgovina omogućuje on-line upravljanje transakcijama (autorizaciju, naplatu, storno računa, povrat), a naplatu usluga vrši u realnom vremenu putem kreditnih i bankovnih kartica. Kako se radi o naplati roba sredstvom plaćanja koji se prema čl. 2. točki 5. smatraju gotovinom, vlasnici internet trgovina koji posluju preko sustava payment gateway obveznici su fiskalizacije izdavanja računa.

Da li prijavljeno radno vrijeme prema PU putem našeg certifikata znači da se moramo pridržavati točno prijavljenog radnog vremena i da ne smijemo raditi duže od prijavljenog radnog vremena, ali kraće smijemo?

U prijavi poslovnih prostora prijavljuju se radni dani i radno vrijeme poslovnica. Taj podatak se unosi kao slobodan tekst, a služi Poreznoj upravi kao podatak gdje neki obveznik stvarno radi i kada radi. Bez obzira na prijavljeno radno vrijeme, za svaku isporuku se mora izdati račun, pa bilo to i izvan prijavljenog radnog vremena. Što se tiče nadzora nad radnim vremenom poreznog obveznika, isto je u nadležnosti drugih institucija, a ne Porezne uprave.

Zakonom je određena visina blagajničkog maksimuma no mi tu visinu tijekom radnog dana nekoliko puta prekoračimo. Da li to znači da moramo slati zaštitare nekoliko puta dnevno da u banku nose novac koji se nalazi u blagajni, a iznad visine je blagajničkog maksimuma?

Blagajničkim maksimumom smatra se najveći iznos novca koji može ostati u blagajni na kraju radnog dana, a tijekom dana taj se iznos može prekoračiti. Obveznik fiskalizacije je dužan gotov novac iznad visine određenog blagajničkog maksimuma, primljenog tijekom dana po bilo kojoj osnovi, uplatiti na svoj račun otvoren kod banke istog dana, a najkasnije idućeg radnog dana (članak 28. stavak 4. Zakona). Ovo znači da kod prikupljanja utrška od istog ili prethodnog radnog dana u poslovnom prostoru može ostati najviše onaj iznos novca koji je propisan kao visina blagajničkog maksimuma.